

[Erik Jacobsen.]

national Henstilling, vil det Velfærdsraad, der skal administrere Loven, faa Adgang til i Samarbejde med andre Nationers tilsvarende Myndigheder at virke for et internationalt humanitært Velfærdsarbejde for de søfarende. Der er ingen, der som Sømanden har savnet de almindelige Kulturgoder og lidt under aarelangt Fravær fra Familie og Venner, og det er derfor glædeligt, at der herefter i nogen Grad vil blive arbejdet paa at lindre disse Savn ved at aabne Adgang til Adspredelse og gode Sysler og skabe Vilkaar for anstændige Logiforhold i hyggelige Omgivelser i Stedet for Havnebyernes Knejsper og dissers Hajer.

Jeg takker den højtærede Minister for Lovforslaget og skal paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse.

Villemoes: De søfarende har jo en helt anden Stilling end Landkrabberne, om jeg saa maa sige. De søfarende har ikke de samme Vilkaar i deres Fritid som de Folk, der har deres Beskæftigelse paa et fast Sted, og man maa erkende, at det vilde være godt, hvis der kunde gøres noget mere fra Samfundets Side for disse Medborgere, som udøver en overordentlig samfundsgavnlig Virksomhed, og som bl. a. i de to store Krige vel nok har været den Stand i vort Land, der har været udsat for de største Farer. Derfor synes jeg, det var meget naturligt, at Handels- og Søfartsministeriet i Fjor nedsatte et Udvalg til Behandling af disse Forhold. Det er nemlig rigtigt, som den højtærede Minister og nu sidst Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Erik Jacobsen, har sagt, at indtil nu har det Arbejde, der er gjort for Søfolkene Velfærd i Land, været udført paa privat Initiativ alene, og det har væsentligst indskrænket sig til, at man har oprettet Sømandshjem i en Række Havne i Ind- og Udland. Ja, man har gjort et lille yderligere Forsøg i vort Land med den Sømandsklub, som jeg tror blev stiftet paa Initiativ af Skibsrøder Knud Lauritzen. Det Udvalg af sagkyndige fra de forskellige Sider, der blev nedsat, kunde efter et ret hurtigt Arbejde i en Række Møder — efter hvad jeg har set i Betynkningen, har der været afholdt 14 Møder — gaa til Ministeriet med en enstemmig Indstilling, indeholdende Udkast til et Lovforslag, og det er dette Udkast, der praktisk talt ordret her foreslaas ophøjet til Lov.

Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der er fremsat om, at der selvfølgelig er en hel Del at gøre, hvad angaar en Udvidelse af det internationale Samarbejde, og jeg kan ikke

lade være med at understrege, at vi, der ønsker saa meget nordisk Samarbejde som vel muligt, vilde hilse med Glæde, om man ogsaa paa dette Omraade kunde komme et Nummer længere frem. Søfolk forstaar dog undertiden nogle fremmede Sprog, og de forstaar i hvert Fald de tre Sprog i Danmark, Norge og Sverige. Derfor vil jeg tro, at her virkelig er et Sted, hvor der kan blive et betydeligt større nordisk Samarbejde end hidtil. Det er jo paa mange Omraader mest Talemaader med det nordiske Samarbejde, selv om vi ønsker, at det skal fremmes mest muligt. Jeg ved ogsaa, at der har været holdt forskellige internationale Konferencer om dette Spørgsmaal, og derfor er det godt, at vi i vort Land kan komme saa vidt, at vi ikke alene taler om det og forhandler om det, men ogsaa fastsætter Hovedretningslinierne i en Lov. Saa har vi gjort en Begyndelse, og saa maa vi se, hvad det vil koste, om det Beløb, der her er anslaaet, som hverken for den enkelte søfarende eller den enkelte Reder betyder ret meget, vil kunne slaa til eller ej, og om der er Mulighed for, hvis der skal bruges flere Penge, at Staten paa anden Vis kan finde Udvej for forhøjede Bidrag.

Jeg hilser med Glæde, at dette Lovforslag er fremsat, og at det er kommet saa hurtigt, for det er netop et Omraade, hvilket ogsaa det ærede Medlem Hr. Erik Jacobsen var inde paa, hvor man ofte arbejder alt for langsomt. Her er det gaaet nogenlunde hurtigt, eftersom Udvalget blev nedsat i Fjor, da jeg var Handelsminister, og man allerede nu er kommet saa vidt, at Ministeriet har kunnet fremsætte et Lovforslag. Jeg vil haabe, at den foreslaaede Lov kan danne Baggrund for, at de søfarende, naar de er i Havn, kan faa bedst mulig Hjælp, saa at de kan befinde sig godt under deres Ophold i Havnene, hvad enten det er her i Landet eller i Udlandet.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til Vedtagelse.

Bouet: Det er jo en Kendsgerning, at Søens Folk paa Grund af deres Erhvervs særlige Karakter er afskaaret fra at leve deres Liv som andre Samfundsborgere. De er ofte i lange Tidsrum borte fra deres Familie og Samlivet med Familien og kan ikke paa samme Maade som andre Borgere blive Deltagere i de forskellige Samfunds- og Kulturgoder. Naar de kommer til en fremmed Havn, er det ikke altid det bedste, der bydes dem, selv om der er Institutioner, hvilket maa anerkendes og som vi siger dem Tak for, der har gjort et ikke ringe Arbejde for at hjælpe Søens Folk paa dette Omraade ved